

Събрало ся было много народъ; едни плакали и рыдали за умрѣлж-тж дѣвицж, другы ѣж приготавлявали за погребеніе. Иисусъ Христосъ казалъ на оныя, что были тамъ: „зачто тѣж выкате и плачете? Дѣвица-та не е умрѣла, но спи.“ Всичкы хванѣли да Му ся присмивать, зачтото знаели, че е точно умрѣла. Но Господь заповѣдалъ да излѣзжтъ всичкы вѣнъ. Кога излѣзли всичкы, Той останѣлъ съ башж-тж, и съ майкж-тж на умрѣлж-тж и съ трима-та Си ученицы: Петра, Іакова и Іоанна, и, като пристѣпилъ до умрѣлж-тж, взелъ ѣж за рѣкж и казалъ: „дѣвице, тебѣ думамъ, встани!“ Тя той часъ встанѣла и почела да ходи. Тя была дванадесять години отъ рожденіе.

Всичкы потреперяли отъ страхъ, като видѣли такова чудо.

Иисусъ Христосъ заповѣдалъ да дажтъ на воскреснѣлж-тж отроковицж да ѣде и на всичкы-тѣ строго зарѣчалъ да не расказватъ това, чтото станѣло.

ГЛАВА XXIX.

Разслабленный при овчж-тж купель.

Настѣпилъ второй пѣтъ праздника-тъ на Пасхж-тж, откакъ ся явилъ Иисусъ Христосъ на проповѣдь. На това тѣржество ся стекло въ Іерусалимъ, по обыкновеніе, множество народъ; тамъ отишълъ такожде и Господь. Въ това время, както и всякогы, той струвалъ добро на несчастны-тѣ.

Въ Іерусалимъ, недалече отъ врата-та, които ся наричали овчи, имало кѣпалница съ цѣлительнж водж, называема по-Еврейскы Виѣезда, което значи: домъ милосердный; зачтото около тѣзи кѣпалницж имало направены пять притворы, въ които лежали много болны: слѣпы, хромы, разслаблены и другы, които страдаали отъ разны болести; всичкы чакали да ся разиграе вода-та; зачтото тази вода не во всѣко время была цѣлительна, но единъ пѣтъ въ го-